

Kilpakilpa

Nyt kaikki kilpailemaan! Et voi voittaa ellet ole mukana kilpailussa. Koskaan ei sanota suoraan, että et ilmeisesti voita vaikka osallistutkin. On kilpailua opiskelu- ja työpaikoista, taloudellista kilpailua, kilpavarustelua, kilpatuotantoa... Piiskaako joku meitä tuollaiseen kilpajuoksuun? Onko joku aina uhkaamassa kaikessa mihin ryhdymme? Onko meitä muka enemmän kuin tekemätöntä työtä? – Eihän toki, joten voisimme ruveta elämään ilman kilpailua, siis ilman vertailua.

Joukkohysterikkoina uskomme, että meidän on juostava koska kaikki muutkin juoksevat. Kuitenkin meitä ihmisiä on juuri sen verran kuin meidän toimeentulemiseksi tarvittavaa työtäkin. Jospa kaiken kilpakilpailun alku ja juuri olenkin minä itse suostuessani kilpaan eli uhkaamaan muita.

Perusluonteensa mukaan kilpailu on tuomittu jatkuvasti kiihtymään. Kilpailu kasvattaa negatiivisia tunteita ja eristäytyneisyyttä. Jos sinun on lyötävä toinen laudalta, niin et voi olla hänen ystävänsä. Kun sellaiset perusasiat kuten oppiminen, työnteko, tuotanto, kaupankäynti ja jopa terveydenhoito vaativat kilpailemista ja edellyttävät kanssaihminen polkemista, niin on todella asioiden miettimisen paikka.

Valitettavasti meillä käytetään tietoa, valtaa ja omaisuutta aina vain toisten nitistämiseen. Valtarakennelmat pitävät yllä heikomman sortoa. Pykälät suosivat epäreiluutta ja väkivaltaa. Vähäväkisessä asemassa olevat eivät saa tasapuolista kohtelua esimerkiksi terveydenhoidossa, vanhustenhoidossa tai oikeuslaitoksessa verrattuna "voittajiin". Kuitenkin ns. voittajia ei olisi ilman lukuisia häviäjiä.

Jotkut tahot puhuvat "terveestä" kilpailusta. Kilpailussa voittaja pakottaa toisen häviämään. Jos ei ole kilpailua, ei ole myöskään häviäjiä. Hyvin yksinkertaista. Vihamieltä luovasta kamppailusta on täysin mahdollista siirtyä ihmisarvoa kunnioittavalle tielle. Kilpailun noidankehä laukeaa vasta, kun kilpailun tilalle kasvaa uudenlainen motivaatio: sellaisten ominaisuuksien kunnioittaminen, joita ei tarvitse vertailla toisiin. Jokainen on kaikessa olemisessaan ja toimissaan ainutkertainen.

- - -

Yhteiskuntarakenteiden ja työn on oltava ihmisiä varten, eikä päinvastoin. Työn tulee käydä käsi kädessä ihmisen muun elämän kanssa siihen tyyliin kuin monet ns. vapaan ammatin harjoittajat työskentelevät: tarpeen mukaan. Työpaikkojen tulee joustaa, ei ihmisten! Ihmisiltä on viety itsemääräämisoikeus; kenen hyväksi: yritysten omistajien, sijoittajien, pörssipelureiden. Ei sitä kestä ihmisten terveys eikä luontokaan. Hulluinta tässä myllyssä on kilpajuoksu itsensä kanssa: huomenna et enää pärjää sillä mikä olet tänään.

Kaupallinen media on mukana piiskaamassa. Se piilovaikuttaa sananvalinnoillaan, uutisten ja kuvien valinnoilla ja sillä mitä jättää kertomatta. Se on aivopesua. Tv-kanavat tarjoavat enimmäkseen keinotekoisia höttöä, joka jatkuvana vaikuttaa alitajunnan kautta elämäntapoihin ja ratkaisuihin. Medialla on diktatorinen valta toistaa ja toistaa samaa, silloin yksittäiset järjen äänet esim. yleisönosastoissa ovat kuin hyttysen ohimenevä inahdus.

Olen lukenut Tom Hodgkinsonin pari kirjaa joutilaisuudesta. Eivät ollenkaan hullumpia, ehkä hiukan yliampuvia, mutta sitäkin selkeämpiä. Meillä saattaa olla vielä mahdollisuus!